

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/216/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613221919
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7613221919.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej v právnej veci starostlivosti o maloletého Y. Š. nar. XX.X.J. zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi dieťaťa rodičov U. Š. nar. X.X.J. bývajúcej v F. Č.. J. zastúpenej JUDr. Matejom Okálym advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Spišskej Novej Vsi na Hviezdoslavovej ulici č. 7 a Ľ. Š. nar. XX.X.J. bývajúceho v F. Č.. J. toho času v P. Č.. J. zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel Mašan s.r.o. so sídlom vo Veľkom Slavkove na Školskej ulici č. 257 kontaktná adresa v Poprade na Hviezdoslavovej ulici č. 2 v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 16P 220/2013-70 z 18.3.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutých výrokoch o výživnom, dlžnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zveril maloletého Y. Š. nar. XX.X.J. do výchovy matke, ktorá je oprávnená a povinná maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach a otca zaviazal prispievať na výživu maloletého 50 € mesačne počnúc dňom 1.1.2013, ktoré je povinný platiť matke maloletého vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Dlžné výživné 750 € za obdobie od 1.1.2013 do 31.3.2014 povolil otcovi splácať v mesačných splátkach 30 € spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok až do vyrovnania. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodol tak právne vychádzajúc z ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine, § 26 ods. 1, 2, 3, 4 Zákona o rodine, § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine a § 62 ods. 1,2,3,4,5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine a § 77 ods. 1 Zákona o rodine a vykonaného dokazovania, kedy dospel k záveru, že otec sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval, maloletý žije so svojou matkou a staršou sestrou. Matka je zamestnaná ako opatrovatelka v E., kde ma priemerný mesačný zárobok 520 € mesačne. Z tohto príjmu uhrádza náklady spojené s vedením domácnosti na Slovensku a finančne zabezpečuje tak maloletého Y. ako aj plnoletú dcéru Y., ktorí obidvaja študujú mimo miesta trvalého bydliska. Otec maloletého je nezamestnaný, nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nepoberá štátne sociálne dávky. Je poberateľom invalidného dôchodku 274,70 € mesačne a má ďalší príjem z Českej republiky, ako dôchodok 47 €. Jeho preukázateľný príjem je 322 € mesačne. Má výživovaciú povinnosť k plnoletej dcére, kde mu bolo určené výživné 40 € mesačne. Otec sa žiadnym spôsobom nepodieľa na výchove a výžive maloletého, nestretáva sa s ním a neprispieva mu žiadnou ani finančným ani naturálnym plnením. Maloletý je žiakom strednej školy v Košiciach, kde pravidelne denne dochádza. S jeho výchovou a výživou má matka primerané náklady jeho veku. Konajúci súd priznal výživné otca pre maloletého spätne od 1.1.2013,

príčom návrh o určenie výživného bol podaný 4.7.2013. V danom prípade dospel k záveru, že bol daný dôvod osobitného zreteľa v zmysle ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Konajúci súd uviedol relevantný ospravedlňujúci dôvod prečo nepodala návrh o určenie výživného akonáhle došlo k zmene pomerov, to znamená akonáhle sa otec odsťahoval zo spoločnej domácnosti a neplnil si vyživovaciu povinnosť. Dôvod osobitného zreteľa tak, ako to konštatoval konajúci súd je zrejmý z pripojeného spisu sp. zn. 16C 116/2012 a pripojeného k spisu 1C 23/2013, kde bolo uznesením zo dňa 28.12.2012 nariadené predbežné opatrenie, ktorým sa otcovi maloletého nariadilo, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu potom, čo sa dopustil násilného konania voči matke maloletého dieťaťa. Voči otcovi je v tomto smere vedené aj trestné stíhanie, ktoré je v štádiu konania na súde a dosiaľ nebolo právoplatne skončené. Za týchto okolností konajúci konštatoval, že žiadosť o priznanie spätného výživného počnúc od začiatku roka, od ktorého otec preukázateľne ničím neprispieva na výživu svojho maloletého syna, má svoje opodstatnenie spočívajúce v násilnom konaní a vyhrážaním sa otca voči matke, čo vyhodnotil ako dôvody osobitného zreteľa.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa, a to proti výroku o určení výživného, dlžnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia. Uviedla, že prvostupňový súd tak, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku vychádzal pri určovaní výšky výživného predovšetkým z majetkových pomerov otca, jeho finančnej situácie ako aj jeho zárobkových schopností a možností. V tejto súvislosti uviedol celkový príjem otca 322 € pozostávajúcich z vyplácaných invalidných dôchodkov Slovenskou a Českou republikou. Vyslovila presvedčenie, že konajúci súd nevykonal dostatočné dokazovanie ohľadom všetkých príjmov otca, pričom sám na pojednávaní uviedol, že má ďalšie nepravidelné príjmy z brigádnickej činnosti v obci Smolník, kde vypomáha osobám majúcim rekreačné zariadenia v uvedenej obci. Za významnú skutočnosť týkajúcu sa finančných pomerov otca matka považuje aj to, že otec si vybral pôžičku, avšak takto získané finančné prostriedky uložil u svojej matky, ktorá mu postupne z týchto prostriedkov uvoľňuje finančné hotovosti na živobytie. Vyslovila presvedčenie, že otec disponuje dostatočnými finančnými prostriedkami na to, aby mohol platiť výživné na maloletého 100 € mesačne od 1.1.2013. Navrhla preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a určil výživné v navrhovanej výške.

Proti rozsudku, a to výroku o určení výživného, dlžného výživného a spôsobe jeho zaplatenia sa v zákonnej lehote odvolal aj otec maloletého. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., kedy súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Predovšetkým poukázal na to, že na výživu dospeljej plnoletej dcéry Y. bol zaviazaný právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi platiť výživné 40 € mesačne a na maloletého Y. 50 € mesačne, čo v žiadnom prípade nezabezpečuje rovnaké podmienky pre deti, keďže syn je bezdôvodne zvýhodnený pred dcérou. Vyslovil presvedčenie, že konajúci súd takto určil pre maloletého Y. neprimerane vysoké výživné, ktoré nezodpovedá ani jeho oprávneným a odôvodneným nárokom. V tejto súvislosti poukázal na príjem matky, ktorá je zamestnaná v E. ako opatrovatelka, jej priemerný mesačný zárobok je 600 € a preto je presvedčený, že je schopná dostatočne zabezpečiť výchovu a výživu obidvoch detí. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

Kolízny opatrovník sa písomne k odvolaniu matky a otca nevyjadril.

Odvolací súd konštatuje, že odvolanie matky a otca smerovalo len proti výroku o určení výživného a dlžnom výživnom, preto ostatné výroky predmetného rozsudku nadobudli právoplatnosť podľa ust. § 206 ods. 2 O.s.p. a neboli predmetom preskúmavania odvolacieho konania.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na to, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku v napadnutej časti o výživnom presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. K odvolacím námietkam odporcu týkajúcich sa rozdielného určenia výživného na plnoletú dcéru Y. a na maloletého syna Y. dodáva, že konajúci súd, ktorý rozhoduje o určení, resp. zvýšení výživného posudzuje každý prípad individuálne s prihliadnutím na konkrétne špecifické okolnosti vyhodnocuje všetky dôkazy jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, preto určenie výživného môže byť rozdielne u dvoch súrodencov aj za tých istých okolností, že ide o jedného povinného rodiča. Preto na túto odvoláciu námietku otca neprihliadol a považoval ju za irelevantnú. Odvolací súd dospel k záveru, že konajúci súd sa dostatočne v danom prípade vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní týkajúce sa určenia výživného, nakoľko tieto tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa a otec ani v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o výživnom pre maloletého. Posúdil pomery účastníkov a dospel k totožnému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že výživné 50 € mesačne na maloletého Y. zohľadňuje len základnú mieru nevyhnutných potrieb maloletého dieťaťa, ktoré by rozhodne odôvodnili určenie výživného vo väčšom rozsahu, ale vychádzajúc z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, že odôvodnené potreby maloletého dieťaťa nie sú jediným zákonným kritériom pre určenie výživného, pretože okrem nich je potrebné zohľadniť aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ktoré podmieňujú mieru uspokojenia, resp. sú vždy limitujúcim kritériom vo vzťahu k uspokojovaniu odôvodnených potrieb dieťaťa, nemohol inak rozhodnúť ani odvolací súd. Neprihliadol ani na námietku otca, týkajúcej sa príjmu matky s tým, že táto je vzhľadom k svojmu zárobku schopná zabezpečiť výživu a výchovu obidvoch detí bez toho, aby bolo určené výživné v takej miere, ako bolo určené. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že práve otec je v predmetnom konaní povinný rodič, u ktorého bol súd povinný zisťovať jeho majetkové a finančné pomery a matka zabezpečuje osobnú starostlivosť o obidve deti, ktoré s ňou žijú v spoločnej domácnosti a nepochybne v najväčšej možnej miere prispieva zo svojho príjmu na ich výživu a výchovu, preto ani túto námietku otca odvolací súd nemohol zohľadniť a na ňu prihliadnúť. Celkovo vo vzťahu k námietkam otca odvolací súd poznamenáva, že jeho argumentácia k rozsahom nevyhnutných výdavkov pôsobí vo faktickej i právnej rovine smerom k vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu nevyvážené a dovoľuje záber, že subjektívne vnímanie vlastnej životnej situácie otcom mu bráni objektívne posúdiť rozsah odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa preukázaný v priebehu konania na súde prvého stupňa. Odvolací súd nemohol zohľadniť ani odvolacie námietky matky, ktoré boli len všeobecného charakteru bez označenia konkrétnych relevantných dôkazov. Dodáva, že súd prvého stupňa správne vychádzal z preukázaného príjmu otca a nemohol hypoteticky vychádzať z príjmu, na ktorý matka poukázala, t.j. príležitostné brigády u miestnych chalupárov. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že konajúci súd rozhodol správne, zákonne a predovšetkým v prospech maloletého dieťaťa, vykonal všetky dôkazy, ktoré správne vyhodnotil, preto určenie výživného je primerané a zohľadňujúce na jednej strane tak odôvodnené potreby maloletého ako aj možnosti a schopnosti povinného. Preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia iba doplnil ďalšie dôvody.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.